



ΤΟ ΑΣΤΥ



Ετος Β

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Αριθ. 93

15 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΛΦΟΡΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 15

Ἡ συνδρομὴ ἰτησία καὶ προπληρωτὴ διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Παιδείᾳ δραχμᾶς 12, διὰ τὰς Ἐπαρχίας δραχμᾶς 15 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν δραχμᾶς 20.
Ἄγγελοι καὶ εἰδοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα πρὸς 50 λεπτά 4 στίχοις

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠΤΑ 20



ἘΝ ἈΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 28 ΙΟΥΝΙΟΥ 1887



ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠΤΑ 20



ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΕΚΛΕΙΨΙΣ

[Ἐκ τοῦ Ἀστεροσκοπίου: «Ἰσχύς ἐν τῇ Ἐνώσει»].

ΣΥΝΕΝΤ

Η ΚΑΛΠΑΖΟΥΣΑ ΠΡΟΔΟΣ

Υπάρχουν παρ' ἡμῖν ἄνδρες συστηματικῶς μεμφίμοροι, ἄνδρες εἰς τὴν καρδίαν τῶν ὑποῦντων ἀδύνατον νὰ εἰσθῶν ἢ ζωογόνος ἐλπίς κρείττωνος μελλόντος. Οἱ ἄνδρες οὗτοι οὐδενὸς ὑποπτεύοντες τὰς παρ' ἡμῖν ὑπισταμένας ἀτελείας, εἰς ἰδιοσυγκρασίας, ἢ ἐνεκὰ διοικητικῶν ἀμβλυνοῦσαι, προκειμένου λόγου περὶ τῆς καλπαζούσης ἐν τῇ κλασικῇ ταύτῃ χώρα προόδου, οὗτι δὲ ἡ πρόδος παρ' ἡμῖν διαφεύδουσα τοὺς νόμους τῆς φύσεως δι' ἀλμάτων τελεῖται, ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ὅτι ἐνῶ πρὸ μικροῦ ὁ πρωθυπουργὸς ἐδεσάκει, οὗτι ἡ Ἑλλάς οὐδ' ἑκατὸν χιλιάδας δραχμῶν δύνανται νὰ δανεισθῆ, ἀφ' ἧς ἡ καταπεσοῦσα δημοσία πάλαι ἀνορθοῦται ὡς ὁ παραλυτικὸς τῆς γραφῆς καὶ ἡ Ἑλλάς δανεῖζεται ἢ ἀκριβέστερον χρεοῦται 135 ἑκατομύρια, ὅπως ἀληθεύει τὸ «ἀπολωμὲθ' ἂν, εἰμὴ ἀπολώλαμεν».

Ἰδοὺ οἱ δύο ἐπιστημονικοὶ λόγοι τῆς πολυκράτου ἀνορθώσεως τῆς δημοσίας πιστεύει, τὰ νέα γρέη, οἱ νέοι φόροι καὶ ἡ πολιτικὴ διάθεσις ὑπερφιλοπλουτῶν δανειστών, τῶν δημοσίων μονοπωλίων. Ἰδοὺ παρ' ἡμῖν εἰς αἰρετικῶς οἱ δύο παρὰ τῆς δημοσίας πιστεύει, γρέη καὶ φόροι. Ἀπορροῦν δὲ εἶνε, πῶς προκειμένου περὶ τῆς ἐνεκὰ τοῦ νέου δανείου παγιώσεως τῆς δημοσίας πιστεύει, ἢ ἐξοχὸν θέσιν κατέχουσα Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἀντινὰ ἐμφανισθῆ ἐν τῇ χρηματιστικῇ ταύτῃ πράξει, ὡς συμβαλλόμενος, προετιμῶν τὴν σημαῖαν θέσιν τοῦ «συνορροῦτου» ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς καθ' ὁμολογίαν ὑποτιμῆσεως δέκα μικροσκοπικῶν δραχμῶν. Ἵσως διότι κατὰ τὴν Γραφὴν, «ὁ ταπεινὸν ἐαυτὸν ὑψώθηται.»

ΑΤΤΙΚΑΙ ΠΛΕΟΝ ἡμῶν τῆς ἡμέρας ΗΜΕΡΑΙ

Πλεόντων πλησιῆσται εἰς τὸ πέλαγος τῶν ἐκλογῶν. Ὁ ἐρεθισμὸς καὶ ἡ ζωηρότης ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ κορυφοῦνται. Τόσα λέγονται καὶ γράφονται κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, ὥστε ὁ νοῦς τῶν πολιτῶν διατελεῖ εἰς ἀληθῆ ἀναστάτῳσιν. Καὶ αὕτη ἡ λογικὴ κατὰ τὰς τοιαύτας ἐποχὰς ἢ φυγαδεύεται ἢ ἐξέρχεται τῶν ὀρίων τῆς καὶ γίνεται Ἐκ-λογικὴ.

Ἰδοὺ π. χ. μία περίστασις παράδοξος. Μόνον ἐν ἡμέραις ἐκλογῶν καὶ οἱ μᾶλλον αὐστηρῶς τὰ παραγγέλματα τῆς ὑγιεινῆς ἀκολουθοῦντες ὑποψήφιοι εὐχαριστοῦνται καὶ ἐπιδιώκουσι πικρῶς τῶν ἐπιδομάτων ἐπὶ τὸ ρεῦμα.

Ἄκουσατε καὶ ἓνα διάλογον μεταξὺ ἐνὸς Συγγριστοῦ καὶ ἐνὸς Σουτσιατοῦ. — Τὸ μέγα ρεῦμα εἶνε ὑπὲρ τοῦ Συγγριστοῦ. — Τὸ Μέγα Ρεῦμα τῆς Κωνσταντινουπόλεως . . . πιθανόν! Ἐλησμονήσατε ὅμως ὅτι κατεστράφη!

Καὶ ἄλλο παράδοξον καὶ ἀκατανόητον. Ὁ κ. Συγγρὸς, ὁ πλουσιώτατος τῶν ἐν Ἑλλάδι ὑποψηφίων νὰ ἔχη ἀντιπρόσωπόν του ἐν Ἀθήναις καὶ πρῶκτορά του διὰ τὰς ἐκλογὰς ἓνα Ἀνάργυρον, τὸν κ. Σιμόπουλον!

Οἱ στόλοι καὶ οἱ πᾶσαλοι τοῦ τηλεγράφου ἐσεῖοντο χθὲς ὑπερηφάνως καὶ οἰοῦντο μετ' ἀγαλλιᾶσεως καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις ἀνευ ἀνέμου σφοδρῶ. Οἱ διαβάται ἐκπληκτοὶ ἠρώτων τί σημαίνει τὸ περίεργον φαινόμενον. Μετ' ὀλίγον ἐγνώσθη, ὅτι εἶχε διορισθῆ ἀναπληρωματικὸς διευθυντῆς τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων τοῦ Κράτους ὁ κ. Καζᾶζης.

Ὁλω: ἐν ἀρχαῖς καὶ ἀνευ πρειδοποιήσεως ἐτελέσθη-

σαν οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες ἐν τῷ Ζακπείῳ καταστήματι τῆς Ἐκθεσεως. Μετέσχον αὐτῶν τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς μόνον, ἐνίκησε δ' ἐξ αὐτῶν εἰς τὸν δρόμον ὁ κ. Μανσόλας, φέρον μάλιστα ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ τὸ σιδηροῦν χρηματικὸ βῆμα τῆς Ἐπιτροπῆς!

Τὶ κόσμος ἰδιότροπος! Τώρα θέλουν νὰ γυμνάσουν καὶ τὰς περιστρεφὰς νὰ γείνουν ταχυδρομικοὶ ὑπάλληλοι, καὶ συνιστῶσι πρὸς τοῦτο ἐταιρίαν. Τοιοῦτοτρόπως ἀπόλλυται διὰ παντός μία ὄρα καὶ ποιητικὴ ἔκφρασις, διότι θὰ εἶνε ἀδύνατον τοῦ λοιποῦ καὶ ἀνάρμωστον ν' ἀποκαλῶνται ἀθῶται αἱ περιστρεφὰι, ἀφ' οὔθ' ἀνήκωσιν ὅπως δὴ ποτε εἰς τὴν ἑλληνικὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἄφ' οὔ γίνεται λόγος καὶ σκέψις περὶ πτήσεως. Δὲν θὰ ἦτο προτιμότερον ἀντὶ νὰ φροντίζον περὶ τῶν περιστρεφῶν, νὰ περικύβηον τὰς πτέρυγας τῶν ταξιῶν τῶν διαφόρων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν διαχειρίσεων, οἷτινες ὡς ἀπρακτικὰ ὄργανα δραπέτευουν ἀνεπιστρέπτει μετὰ τὴν λεηλασίαν;

Ὁ μόνος ἐκ τῶν ὑποψηφίων συμβούλων ὅστις δὲν ἐτοιχοκόλλησε πρόγραμμα εἶνε ὁ ἀγαπητὸς καὶ δημοτικὸς Μίχης Λάμπρος, ἐκ μετριοφροσύνης πιθανόν διὰ νὰ μὴ ἀναγκάσων οἱ διαβάται λαμπρὸς ὑποψήφιος σύμβουλος.

Ὁ διευθυντῆς τοῦ γραφείου πρὸς ἀκηδῆ ὑπάλληλον βραδύνανα. — Δὲν εἶδες ὅτι ἡ ὄρα εἶνε περσμένη; — Δὲν δουλεύει τὸ ρολόγι μου. — Φαίνεται ὅτι σοῦ μοιάζει!

Αὐτὸς

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ἀγαπητὴ μου καὶ περιπόθητε σύμβιε,

Πιστὸς εἰς τὴν ὑπόσχεσίν μου, ὅπως ὑπῆρξα πάντοτε πιστὸς εἰς τὰ συζυγικά μου καθήκοντα, σοῦ γράφω, φιλικῶς καὶ ἡμεῖς τὸ Θεοδώρα, τὰ νέα τῆς ἡμέρας. Τοιοῦτοτρόπως καταγινομαι εἰς εὐχάριστον ἀσχολίαν καὶ συγκοινωνίᾳ μαζὶ σου, διότι, ὡς γνωρίζεις, ἡ συγκοινωνία εἶνε τὸ μεγαλύτερον ἀγαθὸν τόσον ὡς πρὸς τὰ κράτη ὅσον καὶ ὡς πρὸς τοὺς συζύγους.

Ἐγὼ ὅστις δὲν σὲ ἐξήλευσά ποτε ἀφ' οὗτου πρὸ εἰκοσιπενταετίας ἔδυσεν εἰς τὸν ὀρίζοντα τῶν οἰκιακῶν μεριμνῶν ἢ σελήνη τοῦ μέλιτός μας, ἤρχισα νὰ σὲ ζηλεύω τώρα συλλογίζόμενος ὅτι εὕρισκεσαι εἰς τὴν δρόσον καὶ τὸν καθαρόν ἀέρα τῆς ἐξοχῆς. Ἐδῶ, φιλιότη μου, εἰς τὴν πόλιν ἡμεῖς οἱ ἀτυχεῖς φλεγόμεθα ὑπὸ τοῦ καύσωνος, καὶ ἂν δὲν ὑπῆρχε ἡ ψυχρότης τῆν ὅποιον πάντοτε ἡ κοινωνία δεικνύει πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἐντίμους συναξίουχους καὶ οικογενειάρχους, θ' ἀπεθνήσκομεν ἐκ τῆς θερμότητος. Τὸ θερμόμετρον καθ' ἡμέραν ἀνέρχεται πολὺ ὑψηλὰ καὶ διὰ νὰ μετριάσω ὄπως οὖν τὸν ἀφόρητον καύσωνα, κατεβίθασα τὸ θερμόμετρον μας—ἐκεῖνο τὸ ὅποσον ἠγοράσαμεν, ὡς ἐνθυμεῖσαι, πρὸ δέκα ἐννέα ἐτῶν εἰς Ναύπακτον—κάτω εἰς τ' ὑπόγειον Ἐλπίζω διὰ τῆς εὐφροσύνης ταύτης ἐπινοῶσθε^ε κερδήσωμεν δύο τρεῖς βαθμούς. τοὺς ὅποιους σκέπτομαι

λοστόργως νὰ προσθέσω εἰς ἐκείνους τοὺς ὁποίους θὰ λάβῃ κατὰ τὰς ἐξετάσεις ὁ ἀγαπητὸς μας Μιμίκος.

Τὰς ὄρας τῆς ἡμέρας διέρχομαι ἀναγινώσκων τὰς ἐφημερίδας τῆς προτεραιᾶς, τὰς ὁποίας ἀγοράζω ἀπὸ τὸν ὑπηρετήν τοῦ γειτονικοῦ καφενείου πρὸς τέσσαρας εἰς τὴν πεντάραν, διότι ἐννοῶ, φιλιότη μου σύζυγε, ὅτι καθεὶς ἀνεπτυγμένος ἄνθρωπος πρέπει νὰ ὑποστηρίξη τὸν τύπον τῆς πατρίδος του. Ὁ τύπος εἶνε πρᾶγμα ἱερόν ὁ τύπος διαφωτίζει τὰ πάντα καὶ ἂν ἐνθυμεῖσαι τί λέγει το Εὐ-αγγέλιον, καὶ αὐτὸς ὁ ἄπιστος Θεομᾶς ἐπίστευσεν εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος ἀφ' οὔ παρετήρησε τὸν τύπον τῶν ἡλῶν. Ἰδιαιτέρως δὲ ἐκτιμῆσεως εἶνε ἀξίαι αἱ ἐφημερίδες τῆς πόλεώς μας χάρις εἰς τὰς εἰκόνας τὰς ὁποίας δημοσιεύουν ἀκαταπαύτως. Αἱ σελίδες τῶν ἐφημερίδων ἔγειναν ἀληθῆ εἰκονοστάσια ἢ δὲ πώλησις τῶν φύλλων ἐνεκὰ τῶν εἰκόνων ἠὲξήθη καταπληκτικῶς. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ὄμως μ' ἐλύπησε, διότι ὡς γινώσκεις, ἡ εἰκονικὴ πώλησις εἶνε πρᾶξις τιμωρομένη παρὰ τοῦ νόμου. . . . (Ἀφῖνω πρὸς στιγμὴν τὸ γράψιμον διὰ νὰ ὑπάγω νὰ δώσω ἓνα γερό σκαμπέλι εἰς τὸν ἀδιόρθωτον Μιμίκον ὅστις, ἐνῶ ἔγραφα, κατεβρόχησε κρυφίως τὸν ἐπί τῆς τραπέζης καφὴν μὲ γάλα καὶ μ' ἐστέρησε τοῦ πρωϊνοῦ προγευμάτός μου, ὁ ἀχρεῖος!) Σαδόμενος τὴν ὑπερβολικὴν εὐκαιοσίαν σου, δὲν σοῦ ἀνακοινῶ τὰς λεπτομερείας τῶν κακατομήσεων. Σοῦ λέγω μόνον ὅτι ἡ τελευταία ἔγεινεν ἐν Κεφαλληνίᾳ, ὅπου ἐκαταρτομήθη εἰς κακοῦργος ὄνοματι Κουανάδης, ὅστις ἀφ' οὔ ἐκαυσε πρῶτον τὴν συζυγίαν του, κατόπιν τὴν ἀπέκτεινεν. Καὶ τοῦτο φεῦ! εἶνε δείγμα πόσον εἶνε χαλαρὰ τὰ συζυγικὰ καθήκοντα εἰς τὴν χώραν μας, ὅπου δυστυχῶς εὕρισκονται καὶ γυναῖκες αἱ ὁποιαὶ καίουν τοὺς συζύγους των. Κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν συνέβησαν πολλαὶ ταραχαὶ καὶ λιθοβολισμοί, ἐπιληγῶν δὲ ὁ δήμιος καὶ ὁ Τελώνης, ὅστις ἱσως κατεγίνεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς ταραχῆς νὰ κάμῃ κανὲν λαθροεμπόριον. Τὸ ἀληθές εἶνε ὅτι ὁ ἐρετεινὸς χρόνος εἶνε πολὺ ἀτυχῆς διὰ τοὺς Τελῶνας ἐν γένει!

Μὴ νομίσης ὅμως ὅτι ἐκαυσαν αἱ κακατομήσεις! Ἐξακολουθοῦν δυστυχῶς, φιλιότη μου προχθὲς εἰς τὸν δρόμον ἓνα κάρρον τρέχον δραματικῶς ἐκοφεν εἰς τὸ μέσον ἐν ἀτυχῆς μικρὸν παιδίον. Σ' ἐρωτῶ, τί ἄλλο εἶνε τοῦτο παρὰ καρρῶ-τόμησις;

Περὶ ἐξωτερικῶν γνωρίζω ὅτι δὲν ἐνδιαφέρεσαι καὶ ἐπομένως τὰ παραλείπω. Δὲν δύναμαι ὅμως νὰ παρασιωπήσω ὅτι αὕτη ἡ ἀγγλοτουρκικὴ σύμβασις θὰ ἐπιφέρει πολλὰ τὰ ἀπρόοπτα. Ἡ Γαλλία, σύμφωνος πάντοτε μὲ τὸν κ. Δηλιγιάννην ζητεῖ τὴν ἰσορροπίαν εἰς τὴν Μεσόγειον. Ἡ Γερμανία ζητεῖ τὴν προστασίαν τῆς Συρίας διὰ νὰ ἐκλέξουν οἱ Συριοὶ τὸν Τσιροπινᾶν καὶ οὐκ τὸν Βαφιαδάκην ἢ δὲ Γαλλία πρὸς ἀντιπολίτευσιν, κεντᾶ τὴν Ρωσσίαν νὰ ἐκφοβίξη τὸν Σουλτᾶνον. Ἄκουσε ὅπου σοῦ τὸ λέγω ἐγὼ, φιλιότη μου σύμβιε, ὅλ' αὐτὰ εἶνε κεντήματα γαλλικά . . . καὶ ὄρατα . . .

Καὶ ἰδοὺ ἐρχόχθεα εἰς τὰ δημοτικὰ ἀλλὰ τί πρῶτον τί δ' ὑστατον νὰ σοὶ εἴπω ἐκ τόσο φροβεροῦ κικεῶνος; Ἐὰν ἦσος παροῦσα, φιλιότη σύζυγε, ἢ φυσικὴ ὑπερηφάνεια τῆς ψυχῆς σου ἦθελε δικαίως κολακευθῆ, ἐκ τῶν ἐπισκέψεων καὶ τῶν φιλοφρονημάτων, τῶν ὁποίων ἐγενόμην ἀντικείμενον ἐκ μέρους τῶν πολυαριθμῶν ὑποψηφίων. Ὁ οἶκός μας κατεκλύσθη ἀπὸ ἐπισκεπτῆρια καὶ προγράμματα, ὁ δὲ Μιμίκος δὲν προφθάνει νὰ κατασκευάζη πετεινοὺς, ἀετοὺς καὶ ἄλλα τὰ χαρτίνα εἶδη τῶν ὀρνέων. Εἰκοσιῆξ πᾶρθεροι, ὀγκύντα ὀκτῶ σύμβουλοι, καὶ ὅλοι ἄνθρωποι ἀξιόλογοι,

ἐντιμοὶ, χρηστοὶ, κοινωνικοὶ ἂν ἀναγνώσῃς τὰς βιογραφίας των εἰς τὰς ἐφημερίδας. θὰ εἰσθῶνθῃς καὶ σὺ ὅπως ἐγὼ ἀγανάκτησιν κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος μας, οἷτινες ἀναίδως διακηρύττουσιν ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν παραίγει πλέον μεγάλους ἄνδρας. Μοῦ ἔκαμεν ἰδίως ἐντύπωσιν τὸ γραφόμενον ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων ὅτι ὅλοι ἀνεξικρέτως οἱ ἐκτιθέμενοι εἶνε γνωστοὶ καὶ δημοτικοί, φκτεῖρα δὲ τὴν κοινωνικὴν μου ἀπειρίαν, διότι ἐνῶ γνωρίζω τόσους δικαστικούς κλητῆρας, ἀργυραμοιβούς, ἱεροψάλτας, ὀδοντοῦ-τροὺς καὶ τόσους ἄλλους διαφόρων κοινωνικῶν τάξεων, ἔχω τὸ ἀτύχημα νὰ μὴ γνωρίζω τοὺς ἀπὸ τῶν ἐβδομηκοντα πέντε ἐκ τῶν ὀγδοήκοντα ὀκτῶ! Ἄλλ' ἀφ' οὔ το λέγον αἱ ἐφημερίδες, πρέπει νὰ εἶνε ἀληθές! Ἄλλως τε, βεβαίως διὰ νὰ εἶνε κανεὶς σύμβουλος πρέπει ἀνακοφεύκτως νὰ εἶνε καὶ δημοτικὸς.

Ὡς πρὸς τοὺς δημάρχους δὲ τί νὰ σοὶ εἴπω, ὦ φίλη τῆς ψυχῆς μου; Εὐρίσκομαι εἰς δεινὸν δίλημμα, ἢ κυριολεκτικώτερον εἰπεῖν εἰς τετράλημμα, διότι τέσσαρες εἶνε οἱ ὑποψήφιοι δήμαρχοι, μὴ ὑπολογιζόμενον τοῦ κ. Κυριακοῦ, ὅστις παρητήθη παραδόξως ὑπὲρ τοῦ πλουσιωτέρου τῶν ἀντιπάλων του, ἀλλ' ὅστις ἐκθέτει μῶλα ταῦτα διπλήν κάλπην δημάρχου καὶ συμβούλου καὶ τοῦτο διὰ νὰ ἔχη πάντοτε ὡς παλαιὸς δήμαρχος δικαίωμα ἐπικαλίας ἐπὶ τοῦ δήμου. Τίνα νὰ ψηφίσω; τὸν Σουτσον, ὅστις εἶνε τὸ τέκνον τοῦ λαοῦ ἢ τὸν Συγγρᾶν ὅστις εἶνε ὁ ὑποψήφιος τοῦ λαοῦ, ἢ τὸν Ράλλην ὅστις εἶνε ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἐκλεκτοῦ τοῦ λαοῦ, ἢ τὸν Καλλιφρονᾶν ὅστις εἶνε ὁ υἱὸς τοῦ πατρὸς τοῦ λαοῦ; Ἰδοὺ τί κάμνουν αἱ παραστάσεις τοῦ Οἰδίποδος! Ἰδοὺ ὅτι ὁ λαὸς γίνεται καὶ αὐτὸς Οἰδίπους καὶ γεννᾷ τέκνα ἀλλησφαζόμενα Θεέ μου! διατί τὰ σφαίριδια νὰ μὴ εἶνε τετράγωνα, διὰ νὰ γράψω ἐπὶ τῶν τεσσάρων πλευρῶν τοῦ ἱδικοῦ μου τὰ ὀνόματα τῶν τεσσάρων ὑποψηφίων, διὰ νὰ ψηφίσω καὶ τοὺς τέσσαρας ὁμοῦ; Τὴν ἀπόφασίν μου, θὰ σοῦ τὴν ἀνακοινῶσω προσαχθῶς γράψε μου ἐν τούτοις καὶ σὺ καὶ συμβούλευσέ με, πῶς νὰ ἐξέλθω ἀπὸ τὴν ἀμχηανίαν.

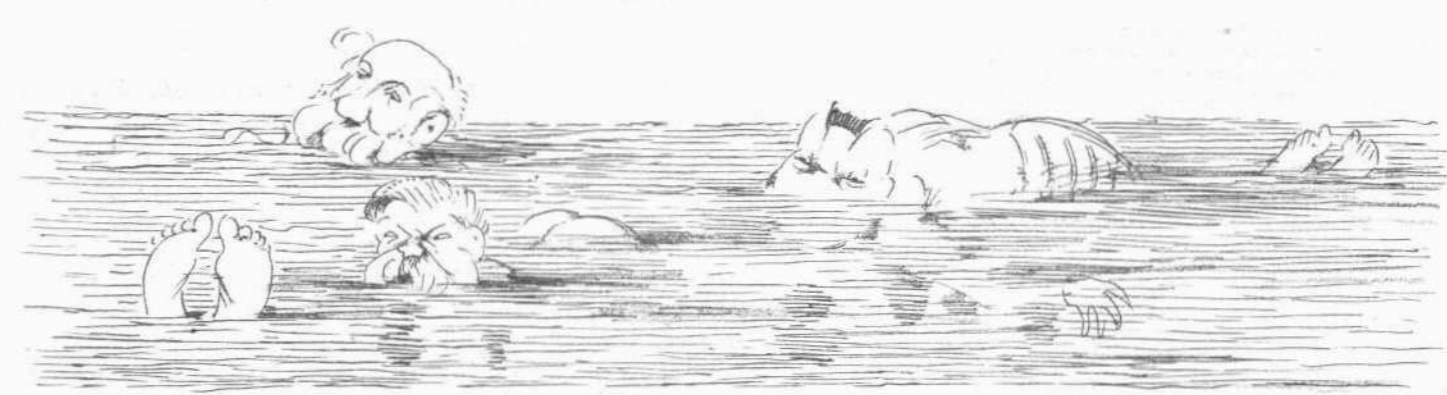
Ἀσπάζομαι τὴν ἀγαπητὴν μας Οὐρανίαν τῆς στέλλω ν' ἀναγνώσῃ ἓνα νέον δράμα ὀραϊώτατον τὸν Μαινώδη, τὸ ὅποσον διὰ πρῶτην φοράν θὰ παραστήσῃ εἰς τὸν Παράδεισον ὁ θίασος τοῦ Ταβουλάρη. Ὁ Μιμίκος εἶνε καλὰ μελετᾶξ διὰ τὰς ἐξετάσεις καὶ εἶνε φιλομαθέστατος ὡς πάντοτε. Χθὲς τὸ βράδυ μὲ ἠρώτησε τί εἶνε καθολικὴ ψηφοφορία. Τοῦ ἀπάντησα πατριτικῶς ὅτι ἡ ψηφοφορία λέγεται καθολικὴ ὅταν δὲν ὑπάρχουν διαμαρτυρήσεις κατὰ τῆς ἐλογίας, διότι τότε λέγεται ψηφοφορία τῶν διαμαρτυρομένων. Ἡ Βασίλω ἐπίσης εἶνε καλὰ καὶ ἐργάζεται, ἀλλὰ ὑβρίζει πολὺ τὸν Τρικοῦπην, διότι ἐπεμψεν εἰς τὰς ἐστάς των τοὺς ὑπηρετοῦντας ἀνυποτάκτους ἐφέδρους.

Χαῖρε, προσφιλεστάτη μου Θεοδώρα, σὲ ἀσπάζομαι περιπαθῶς.

Ὁ ἀρωσισμένος σύζυγός σου Ζαχαρίας Παραδαρμένος

Υ. Γ. Εὐρον! εὐρον! ὡς πρὸς τοὺς δημάρχους, ἀπερᾶσισα νὰ μὴ ὑπάγω νὰ ψηφίσω, ἀλλὰ νὰ πέμψω εἰς ἓνα ἔκαστον ἐξ αὐτῶν τὸ σφαίριδιόν μου. Τοιοῦτοτρόπως θὰ εὐχαριστήσω καὶ τοὺς τέσσαρας, ἐπὶ πλέον δὲ καὶ τὴν συνέδησίν μου.

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ



Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΡΟΣΙΖΕΤΑΙ



Τὰ μόνα θύματα

Η ΔΥΝΑΜΙΤΙΣ



ΘΕΡΙΝΟΝ ΘΕΑΜΑ



Ἐκ τῶν εἰκονογραφημένων ἡμερησίων. 1. Ὁ Κριτανέλης. — 2. Ὁ Βαριαδάκης. — 3. Ὁ διευθυντὴς τοῦ Αἰγυπτιακοῦ Θιάσου. — 4. Ὁ Κίν. χαρῆς. — 5. Ἡ πρώτη ὑψίφωνος. — 6. Ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἀρτόζη. — 7. Ὁ Φούντας. — 8. Ὁ Μπετίνης, ἔξοχος κυμαλῆς. — 9. Ἐξοχότης Πειραιᾶ. — 10. Ὁ Γαλατᾶς 7 ἐτῶν. — 11. Ἡ θεὸς τοῦ Κάχαρη. — 12. Τῶ ἔδδθη χάρις. — 13. Ἡ γάτα τοῦ Γαλατᾶ.

ΔΥΝΑΜΙΤΙΣ

Εκεῖ πέρα ὅτ' ἄλλο πάλι ξαρκικό, ἄλλο πάλι νταραβέρι καὶ ἀνέλπιστο κακὸ. Δυναμίτιδος φυσέκι κάποιος εἶχε ἀμολάρει σ' ἕνα καφενὲ μεγάλο, ὅπου παίζουσε χαρτιά, καὶ δὲν ἔσβαλε κλαδάκι μὲς σ' τὴν ἥσυχη νυχτιά.

Ἐτινάχθησαν μὲ κρότο τοῦ σπητιῦ τὰ κεραμίδια, καὶ ἡ τράπουλαις τοῦ τζόγου καὶ διάφορα σκουπίδια, ἐτινάχθησαν καρέκλαις, ἐτινάχθησαν σακαμινιά, καὶ ἐσηκώθη ὁ πόδαρι κάθε μία γειτονιά, καὶ ἀνατρίχισε καθένας φιλελεύθερος πολιτῆς, καὶ ἀνεκραύγασε μὲ τρόμον «Δυναμίτις, Δυναμίτις».

Μὰ καὶ ἐκεῖνοι ποῦχαν βάλει ὅτ' ἦσαν πασιὰ ἕνα πόνοτο ἐπιτάχθησαν ἀπάνω μὲν ἀκούσαν τὸν βρόντο, καὶ τῆς πόστας τὸν ἀφήσαν, ὅπως ἦταν ὅτ' ἄρα τὴν καὶ ἔγιναν γυαλλιά κουδάρια γιὰ νὰ ὄγουν ἀπ' τὴ σωτιά. Δυναμίτις, Δυναμίτις... τί κακὸ! τί νταραβέρι! ἀλλὰ ποῖος τὴν εἶχε ρίξη καὶ γιὰτὶ κανεὶς δὲν ξέριε.

Σὰς λυποῦμαι, τζογαδόροι, καὶ τὴν τύχην σας οἰκτείρω, καὶ ἀν ἔχετε παράδες βάλτετ' εἰς τὸν τόκο, ἐπειδὴ κανένα βράδυ ὅπου λέτε τέρσο τίρω θὰ σὰς ρίξουνε φυσέκια καὶ θὰ βάλουν σ' ὄλους φόκο. Φυλαχθῆτε, τζογαδόροι, μήπως ἔξαρνα μὲ μίρα μὲ τῆς τράπουλαις τοῦ τζόγου τιναχθῆτε σ' τὸν ἀέρα.

Σουρτζ

ΚΑΤ' ΕΚΛΟΓΗΝ

Καταστρέφει ἡ ἀστυνομία τὰ προγράμματα τοῦ Συγγροῦ; ἰδοὺ τὸ φοβερὸν ζήτημα τῆς ἡμέρας. Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι ἐὰν τὰ καταστρέφει δὲν πράττει τοῦτο λόγῳ ἀντιπολιτευσεως, ἀλλὰ πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἰσοζυγίου μεταξὺ τῶν προγραμμάτων τοῦ κ. Σουτζου καὶ τοῦ κ. Συγγροῦ.

Σκέψις ἐκλογέως ἀνεγκνίσκοντος τὰ εἰς τὰς ὁδοὺς τοιχοκολλημένα προγράμματα τῶν υποψηφίων δημάρχων. «Περίεργον πρᾶγμα αὐτὸς ὁ λόγος! Στεῖρος καθ' ὅλην τὴν λοιπὴν περίοδον, ἀποκτᾶ αἰφνιδίως τέκνα κατὰ πᾶσαν παραμονὴν τῶν δημοτικῶν!»

Ἄλλοις ἐκθεταζομένην τὴν περί τὴν ἰππασίαν ἰκανότητά τινων ἐξ αὐτῶν ἀνκρῶναί:

— Μὰ αὐτοὶ λοιπὸν πρέπει νὰ λέγωνται ἑποψήφιοι!

Μὰς ἤρесе πολὺ ἡ ἐξῆς διατριβὴ δημοσιευθεῖσα εἰς τινὰ συνάδελφον: «Πρέπει νὰ ἔλθῃ μία σιδηρὰ θέλησις ἥτις νὰ συλλέξῃ τὰ μύκη τοῦ δήμου καὶ συρράπτουσα ταῦτα νὰ δώσῃ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν εἰς τὰ οἰκονομικὰ αὐτοῦ ὅστις κατέστη πλέον ὡς ἄνθρωπος φθισίων».

Υπογεγραμμένοι: Γεωργίου σιδηρουργός, Παυλόπουλος,

ρακοςυλλέκτης, Δημητριάδης, ράπτῃς Παπανικολάου, ἱερεὺς καὶ Χατζηχρήστος ἱκτρός.

Οὐ μόνον αἱ τῆς πρωτεύουσας ἑφημερίδες ἀλλὰ καὶ πολλαὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἐκηρύχθησαν ὑπὲρ τοῦ κ. Συγγροῦ. Μετὰ τὴν ὑποστήριξιν ταύτην θεωρεῖται πλέον ἡ βεβαία ἡ ἐπιτυχία αὐτοῦ... εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐὰν ἐξετίθετο.

Πολλοὶ δημοτικοὶ σύμβουλοι ἐκόλλησαν τὰ προγράμματα τῶν καὶ ἐπὶ τῆς Πύλης τοῦ Ἀδριανοῦ ἀκόμη. Ἄλλοιμονον, κύριοι υποψήφιοι, ἀν νομίζητε ὅτι δύνασθε νὰ εἰσελθῆτε εἰς τὴν δημοκρατίαν διὰ τῆς πύλης... τοῦ Ἀδριανοῦ.

Ὡς νὰ μὴ ἴηκε ὁ ἐκλογικὸς σάλος τῆς πρωτεύουσας, ἔχομεν καὶ τὰ τηλεγραφήματα τῶν ἐπαρχιῶν δι' οὗ καταγγέλλονται φοβεραὶ ἐπεμβάσεις. Ὁ μόνος ὅστις δὲν παραπονεῖται εἶναι παρ' ἐλπίδα ὁ κ. Πετσάλης, ἐξ οὗ συμπεραίνομεν ὅτι ἡ ἐπαναληπτικὴ ἐκλογή δὲν θὰ ἀποβῇ πολὺ εὐχάριστος εἰς τὸν κ. Βουδούρην.

Μετὰ τὴν σωρείαν τῶν προγραμμάτων ἐπῆλθεν ὁ κατακλυσμός τῶν βιογραφικῶν σημειώσεων. Εἰς οὐδεμίαν ἑφημερίδα δύναται νὰ ἀναγνώσῃ τις ἄλλο ἀπὸ βιογραφίας δημάρχων, δημοκρικῶν παρέρων καὶ δημοτικῶν συμβούλων. Νομίζει τις, ὅτι ἀνεβίωσαν ὁ μακαρίτης Γούδας καὶ συνεχίζει τοὺς Πικραλλήλους βίους του.

Καὶ μία παρατήρησις ἀξιοσημείωτος. Ὅπως ὁ μακαρίτης Γούδας οὕτω καὶ οἱ νεώτεροι βιογράφοι οὐδένα εὐρίσκουσι ἀκατάλληλον διὰ νὰ καταλάβῃ δημοτικὸν ἀξίωμα.

Δυσχυρίζονται ὅτι ἠκούσθη ἐκλογεὺς λέγων μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν βιογραφιῶν τούτων: — Μὰ τί διάβολο! τότε ποῖον ἀπὸ ὅλους πρέπει νὰ καταψηρίσω;

Τσοπανάιος

ΤΗΣ ΕΠΙΟΧΗΣ

ΟΙ ΦΟΝΟΙ

Καὶ σκοτόνονται συντόμως καὶ συντόμως κρίνονται, καὶ ὅσῳ σφάξῃ ἡ λαϊκότητος, τόσο φῶνοι γίνονται. Τὶ καλὴ ἀστυνομία! Εἶνε, λέγει, ἐπιδημία.

Εἰς τοὺς ὑποψηφίους

Ἄπ' τὰς βιογραφίας σας ποῦ πανταχοῦ διαβάζω ὄλους μάζη σὰς ἐκτιμῶ καὶ ὄλους σὰς θαυμάζω. Πλὴν μόνον σας ἐλάττωμα καὶ ἔγκλημα νομίζω τὴν ὑποψηφιότητα — Γι' αὐτὸ δὲν σὰς ψηφίζω.

— Νὰ σοῦ 'πῶ, Μαρία, τί τὸν ἤθελες ἐκείνον τὸν στρατιωτὴ ποῦ εἶχες μαζὶ σου; — Μ' αὐτὴ τὴν φωνὴν ποῦ κανεὶ ἔξω καλὸν εἶνε νάχη κανεὶς μαζὶ του καὶ ἕνα περσοβέστη.

Ἄστυνμος.

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ἔκτο.

Ἐσὺ θὰ ζῆς ἐτὴν ἐρημιὰ καὶ θάχης συντροφιά σου τὴ μοναξιά, τὰ λούλουδα καὶ τὴ γλυκεῖα εὐμορφιά σου ἐγὼ ἐστὸν κόσμο θὰ νὰ ζῶ καὶ ὅμως — συλλογίσου θάχω ἐρημιὰ χειρότερη ἀπὸ τὴν ἐδικὴ σου.

Ἔβδομον.

Ὀλημερίς ὄπου σταθῶ κι' ὄπου βρεθῶ γυρεύω νὰ δῶ τὴν κόρη π' ἀγαπῶ, τὴν κόρη ποῦ λατρεύω τὴ νύκτα φεύγει ὁ ἔπνος μου ἀπὸ τὰ βλέφαρά μου καὶ δὲν μ' ἀφίρει νὰ σὲ δῶ ὅτε 'στὰ ὄνειρά μου.

Ὀγδοον.

Τί κλαῖς, καρδιά θεότρελλη, καρδιά ξεμωραμένη; ἡ κόρη ἐκεῖνη π' ἀγαπᾷς μέσα σου πάντα μένει.

Ἐνατον.

Φύσ', ἀγεράκι δροσερὸ, μὲ τὰ γοργὰ φτερά σου, παρ' ἀπὸ τ' ἀθη μωροδαίαις καὶ 'στὰ μαλλιά της στάσου κι' ἀν τὴν ἰδίην νὰ κάθεται βαθεῖα συλλογισμένη πῆς της πως κλαίω καὶ ποῦ καὶ ἐλπίδα δὲν μοῦ μένει, ὅμως ἀν ὄης πῶς ἔχασε τὰ τόσα ὄνειρά της φίλησε τὰ μαλλία της καὶ φῶν ἄπὸ κοντὰ της.

Ἄκαιτον.

Ἐγὼ εἶδ' ἐτὴν ἐρημιὰ σκορπίσεις τὴ χαρά σου καὶ συλλογίσαι τὰθη σου καὶ τὰ ἐργόχειρά σου, ἐγὼ 'εὐ κάτασπρο χαρτὶ τοὺς στίχους μου ἀραδιάζω καὶ σ' ἐνθουοῦμαι, ἀγάπη μου, καὶ κρυφαναστε

Guettieri

ΒΙΒΛΙΑ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΚΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ. — Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, τόποις Ὀμοσίας. — 1887.

Ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Κανονισμοῦ τούτου, συγχεμένου ἐξ ἄρθρων 40, πείθεται τις περὶ τοῦ πρακτικοῦ καὶ φιλανθρωποῦ ἕνα σκοποῦ, ὃν ἐπιδιώκει ἡ ἐν Αἰγύπτῳ κεφαλληνιακὴ ἀδελφότης. Διότι σκοπὸς αὐτῆς εὐγενεὺς καὶ ἑλληνοπρεπὴς τῶν ὄντι ἀναγράφεται: α' ἡ σύστασις αὐτοσυντηρητοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἰδρυμάτος πρακτικῶν σπουδῶν ἐν τῇ νήσῳ Κεφαλληνία· β' ἡ συνδρομὴ καὶ περιθαλίξις τῶν ἀπόρων ἐν Αἰγύπτῳ κεφαλλήνων καὶ γ' ἡ ἠθικὴ ὑποστήριξις τῶν κεφαλληνιακῶν συμπερόντων ἐν Αἰγύπτῳ. Ὅταν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ ἐν Κεφαλληνίᾳ ἐκδημία εἶνε συνεχὴς καὶ ὅτι τὸ τέταρτον περίπου τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῆς νήσου εὐρίσκεται κατασπαρμένον εἰς διάφορα τῆς οἰκουμένης καὶ ἰδίως τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης μέρη, ἐνοσοῦμεν πόσον οὐσιώδεις εἶνε καὶ διὰ τὴν Κεφαλληνίαν καὶ διὰ τὸ ἔθνος, νὰ ὁργανωθῶσιν οἱ πληθυσμοὶ οὗτοι εἰς ἀληθεῖς κοινότητες. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου τηροῦνται ἀσφαλέστερον οἱ μετὰ τῆς μερικῆς καὶ τῆς γενικῆς πατρίδος δεσμοί, ἀναπτύσσεται μεταξὺ τῶν μελῶν τῶν κοινότητων τὸ αἶσθημα τῆς εὐγενεῖς ἑθνικῆς καὶ ἀτομικῆς φιλοτιμίας, προσφάσσονται οἱ ἀσθενέστεροι καὶ ἀτυχέστεροι ἀπὸ πτώσεων, ἐκκολώνεται ἡ προαγωγὴ ἐκάστου καὶ πρὸ πάντων ἡ ἑλληνικὴ ἀνατροφή τῶν μικρῶν παιδίων, ἅτινα συγνάεις γίνονται τὰ θύματα τῆς ἀμαθείας καὶ τῆς δυστυχίας τῶν γονέων. Ἐπὶ πλέον ἡ σύστασις ἰδρυμάτος πρακτικῶν σπουδῶν ἐν Κεφαλληνίᾳ θέλει συντελεσῆαι εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ νομοσυστάτου καὶ δραστηριοτάτου ἐκείνου λαοῦ. Τοιαῦτα ἡμεῖς διέγνωνε τὰ βίβλια ἀποτελέσματα τῆς ἐν Αἰγύπτῳ κοινότητος, εἰς μίμησιν τῆς ὁποίας προτρέπομεν καὶ ἄλλας εἴτε κεφαλληνιακὰς εἴτε ἐξ ἄλλων τῆς Ἑλλάδος μερῶν κοινότητας, ἐγκατεστημένας εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἡ εὐπορία καὶ ἡ νομισμὸν διακρίνουσιν ἀπανταχοῦ τὰς κεφαλληνιακὰς κοινότητας. Διὸ ἐοικέν βίβλιαι περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἐν Αἰγύπτῳ ἀδελφότητος τῶν κεφαλλήνων, καὶ πιστεύομεν, ὅτι τὸ παράδειγμα αὐτῆς δὲν θίλει μείνει ἀκαρπν.

Εἰς τὸν Διάδοχον

Ὅπου καὶ ἂν πᾶς σὲ δέχονται μὲ τόσα μεγαλεῖα, μὲ ζῆτω καὶ βεγγαλικά χιλιάρια τὴν ἀράδα, μὰ μ' ὅση καὶ ἂν σοῦ δειγνουνε ἀγάπη καὶ φίλια, δὲν ἔχουν νὰ σοῦ δώσουνε καμμία Μανωλάδα.

Εἰς τὴν Ἀντιβασιλείαν

Τὶ τὸ θεὸς καὶ τὰ γυρεύεις; εἶσαι πάντο' εὐτυχὴς κυβερνῆς καὶ βασιλεὺς, μάλλον δὲ κυριαρχεῖς μὰ σ' αὐταῖς ταῖς τόσαις γλύκαις ἀπ' τὸν ἔρωτα τὸ βρῆκες.

Ἀπορία

Ὅλ' οἱ καυγάδες ἔπαυσαν καὶ ἡσυχάζουν ὄντως· γιὰ πῆτε μου, παρακαλῶ, ποῦ βρισκεται ὁ Κόντος;

Κοκκίης

ΦΟΛΑΙ

Τέλος πάντων οἱ ἐν Σοφίᾳ εὖρον ἡγεμόνα. Κατὰ τὰ τηλεγραφήματα, πᾶσαι αἱ ἄλλαι δυνάμεις, πλὴν τῆς Ρωσσίας, ἀπήντησαν «πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποιήσατε»

*

Τέλος πάντων ἐτελείωσαν καὶ αἱ κατατομήσεις ἀφοῦ ἐτελείωσαν δέκα καὶ ἔξ ἀνθρώπους. Τὸ περίεργον εἶνε ὅτι ὁ ἐπίλογος ὅλου αὐτοῦ τοῦ δράματος ἦτο εἰς βᾶρος τοῦ Τελώνου.

Εἰς ἔμπορος μαθῶν τοῦτο, λέγεται ὅτι εἶπε:

— Δὲν τὸν ἐσχότωναν, τὸν παληάνθρωπο.

*

Κατὰ τὰς ἐκ τῶν κεντρικωτέρων ἀγορῶν εἰδήσεις, τὸ δάνειον δὲν ἐκαλύφθη τὸ τοιοῦτον ἡμεῖς ἐθωρήσαμεν φυσικώτατον ἀφοῦ ἐξεδόθη καλοκαῖρι.

*

Ἐρωτήθη ὁ κ. Κορωνιδὸς ἐὰν ἀνέγνωσε ἄρτι ἐκδοθὲν βιβλίον.

— Ὡραῖον, εἶπε, ἀλλὰ ἔχει πολλὰς μετοχὰς ἀπωλήτους.

Ἦτο φκίνεται ὑπὸ τὰς ἐντυπώσεις τῆς ἀποτυχίας τοῦ δανείου.

*

Καὶ μία περίεργος παρατήρησις. Ἐν Εὐρώπῃ πρῶτον ἐγένετο χρῆσις τῆς δυναμίτιδος καὶ μετὰ ταῦτα τῆς μελανίτιδος παρ' ἡμῖν ἡ τελευταία ἦτο γνωστὴ ἀπ' οὗτο ἡ Ἑλλάς ἐγένετο ἀνεξάρτητος, ἐνῶ ἡ δυναμίτις μὲν εἰς ἀποχρησιμοποίηθῃ προχθές.

*

Καὶ εἰς τὸ ὑπουργικόν συμβούλιον ἐβγαλαν τὸν κλειδὸνα. Τὸ ἀμίλητο νερὸ τὸ ἔφερον ὁ κ. Βουλπιώτης.

*

Σοβαρὰ εἰδησις. Καθ' ἡ ἐμάθομεν ἀθθεντικῶς ἀπὸ τὴν ζέστη τῆς προχθῆς ἐλύσασεν ὁ ἕτερος κίον... τῆς Ἀκαδημίας.

*

Ἠκούσθη ὁ ἐξῆς διάλογος μεταξὺ οἰκοδεσποίνης καὶ ὑπερβίου:

Ἡ διαχείρισις τοῦ ΑΣΤΕΟΣ εὐρίσκεται τοῦ λοιποῦ ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Διευθύνσεως αὐτοῦ, (Λεωφόρος Πανεπιστημίου, ἀντικρὺ τοῦ Ἀρσακείου, οἰκία Βαλέττα.) Αἱ ἐπιστολαὶ τῶν ἡμετέρων ἀνταποκριτῶν καὶ πᾶσα αἴτησις ἐν γένει ἀφορῶσα εἰς τὴν Διαχείρισιν πρέπει ν' ἀπευθύνηται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ ΑΣΤΕΟΣ.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΕΙΟΝ ΓΛΥΚΟΒΡΥΣΙΣ ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΕΙΟΝ

Συμφώνως τῷ άρθρῳ 5ου τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἐταιρίας καὶ κατ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς συνισταμένου ἐκ τῶν Κων Κων Γ. Β. Σερπιέρη, Α. Δεληγιώργη, Γ. Ζωγράφου, Ἀλεξ. Μαύρου, Ἐκτωρος Ψύχα, Ἀλεξ. Δ. Σούτζου καὶ Δ. Ι. Σούτζου, ἐκτίθενται εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν ἑξακόσιαι (ἀριθ. 600) μετοχαὶ εἰς τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν ἐπὶ ἓνα μῆνα ἀπὸ τῆς αὔριου.

Δυνάμει δὲ τοῦ ἔδαφ. 1ου τοῦ άρθρου 4ου τοῦ αὐτοῦ Καταστατικοῦ ἐκαστὴ μετοχὴ τιμᾶται δραχμῶν 250 πληρωτέων ἐν μὲν ὅσῃσι.

Τόποι ἐγγραφῆς ὁρίζονται ἡ Πιστωτικὴ Τράπεζα, τὸ γραφεῖον τοῦ Κου Γ. Β. Σερπιέρη, ὁδὸς Πανεπιστημίου, τὸ τραπεζικὸν γραφεῖον τῶν Κων Βαλαωρίτου Μαύρου καὶ Σα ἐν τῇ οἰκίᾳ Β. Μελά, καὶ τὸ Γραφεῖον τῆς Ἐταιρίας κείμενον κατὰ τὴν ὁδὸν Παρθεναγωγείου κατωτέρω τῆς οἰκίας τοῦ Κου Δροσίνη κατ' ἐκάστην ἀπὸ τῆς 9ης π. μ. καὶ ἀπὸ τῆς 3ης μ. μ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31ῃ Μαΐου 1887.

Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἐταιρίας.

Ἡ Ἐνωσις (L'UNION)

ΓΑΛΛΙΚΗ ΠΥΡΑΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ Τῷ 1828

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΓΓΥΗΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 80,000,000 ΦΡΑΓΚΑ

ΡΟΞΩΠΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΩΡ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Δ. Γ. ΜΑΚΚΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἐν Ἀθήναις, παρὰ τῷ ὕπουργ. τῶν Ἐσωτερικῶν, οἰκία Μελά.

Ἐν Πειραιεῖ, παρὰ τῷ κ. Χ. Β. Φωτίῳ, οἰκία Π. Δαμάσκου ἢ εἰς τὸ κατάστημα Π Ζ Οἰκονόμου παρὰ τῇ πλατεῖᾳ Ἀπόλλωνος, ὁδὸς Ἀριστείδου.

Ἡ Ἐνωσις ἀσφαλίζει ἐναντίον τοῦ πυρός οἰκίας, ἀποθήκας, ἐργοστάσια, ἐμπορεύματα, ἐπιπλα καὶ παντοῦ εἶδους ἀποσκευῶν, τὰ δὲ συμβόλαια αὐτῆς εἰσὶ δεκτὰ παρὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.

Ἡ Ἐταιρία τοῦ Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ Σιδηροδρομοῦ γνωστοποιεῖ, ὅτι

Ἀπὸ σήμερον (17 Μαΐου) αἱ ἀμαξοστοιχίαι ἀναχωροῦσιν:

ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ } καθ' ἐκάστην ἡμίσειαν ὥραν ἀπὸ τῆς 4.35 π. μ. μέχρι τῆς 8.35 μ. μ. καὶ καθ' ἐκάστην ὥραν ἀπὸ τῆς 8.35 μ. μ. μέχρι τῆς 11.35 μ. μ.

ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ } καθ' ἐκάστην ἡμίσειαν ὥραν ἀπὸ τῆς 5 π. μ. μέχρι τῆς 8.30 μ. μ. καὶ καθ' ἐκάστην ὥραν ἀπὸ τῆς 9 μ. μ. μέχρι τοῦ μεσονυκτίου.

Ἐκτακτοὶ ἀμαξοστοιχίαι καὶ πέραν τοῦ μεσονυκτίου ὅ ἀναχωροῦσιν ὡς ἀνάξιν ὑπάρχει μεγάλη συρροή.

Ἡ Ἐταιρία τοῦ Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ Σιδηροδρομοῦ γνωστοποιεῖ ὅτι:

Δίδονται διαρκῆ εἰσιτήρια Φαλήρου α' β' καὶ γ' θέσεως μὲ τὰς ἀκολουθοῦσας ἐκπτώσεις. Δι' ἓνα μῆνα 20% τέσσαρας μῆνας 30% ἔν ἔτος 50%.

Οἰκογενειακὰ εἰσιτήρια Φαλήρου α' καὶ β' θέσεως διὰ δύο ἄτομα καὶ πλεον, ἐκπτώσις 20%.

(Ἐκ τοῦ γραφείου).

Ἡ MANNHEIM

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΔΡΕΥΟΥΣΑ ΕΝ ΜΑΝΝΗΙΜ

ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΜΕΝΗ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΔΙΑ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ

Καταβεβλημένα κεφάλαια	Φράγκα	10,000,000—
Απορριματικά κεφάλαια	"	2,575,000—
Κρατήσεις τοῦ 1886 δι' ἔκπρεμεις κινδύνους	"	1,844,838—
	Φράγκα	14,419,838—

Ἀναδέχεται ἀσφαλείας, ἐπὶ Σκαφῶν ἐπιπλων, μηχανῶν, ἐμπορευμάτων παντοῦ εἶδους κλπ. ἐπὶ ἀτμοπλοίων καὶ ἰστιοφόρων κατὰ τῶν κινδύνων καὶ ἀσφαλείας ἀξιών καὶ χρηματοδοσιμῶν ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν παραβλάσσης δίδονται εἰς τὸ ταχυδρομεῖον. Αἱ ζημίαι κανονίζονται ἀμέσως κατὰ τὰ ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκδόσεως τῶν συμβολαίων ἐπικρατοῦντα ἔθιμα καὶ πληροῦνται εἰς οἰονόμοτερον τόπον παρὰ τῶν τραπεζιτῶν τῆς Ἐταιρίας κατ' ἀρέσκειαν τῶν κκ. ἀσφαλιζομένων.

Γενικὸς Πράκτωρ τῆς Ἑλλάδος ἐν Ἀθήναις

ΚΩΝΣΤ. ΜΑΝΟΥΣΗΣ

Ἐν ὁδοῦ Σταδίου εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Πανελληνίου Ἀτμοπλοίας.

Πράκτωρ ἐν Πειραιεῖ

Ι. ΚΑΛΑΙΜΑΣΙΟΤΗΣ

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος

Τὰ νεώτατα καὶ τελειότατα εἶδη τῆς γραφικῆς ὄλης εὐρίσκονται ἐν τῷ καταστήματι τοῦτο ὅπου πλουτιζόμενον ὁσμηραὶ καθίσταται ἐφάμιλλον τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

Περιέχει ἰδιαίτερον ἐργοστάσιον φακέλλων, δέχεται δὲ παραγγελίας τοιούτων ἐπὶ τιμῇ κατὰ 20% εὐθνοτέρᾳ τῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ἀρισταὶ χαράσσονται ἐν αὐτῷ.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ἐκτυπούμενα στιγμιαίως.



ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΒΙΑΜΠΕΡΓ

ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

διὰ τὰς Ἀθῆνας δρ. 8. — διὰ τὰς Ἐπαρχίας δρ. 8,80. —

διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φρ. χρυσᾷ 18.

Ἀπὸ τοῦ προσηχοῦς Σαββάτου, 4 Ἰουλίου, μ. μ. ἀντὶ τῆς Κυριακῆς, ἔνεκα τῶν Ἐκλογῶν, δημοσιευθῆσονται εἰς τὰ Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα:

Ἡ ΚΟΜΗΣΣΑ ΑΡΤΕΜΙΣ, τοῦ Μαρίου Οὐσσάρ, μετὰ λαμπρῶν εἰκονογραφῶν, ἡ ΕΡΩΜΕΝΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, τοῦ Ἰσπανοῦ Μανουήλ Γορζαλές, ΡΟΖΙΝΑ ἢ ΑΝΘΟΠΩΛΙΣ, πρωτότυπον ἔργον τοῦ κ. Λάμπρου Ἐννάλη, καὶ ΕΑΝ ΗΓΑΠΩΝ !.. διήγημα.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀποκτήσωσι νέαν ὄλιαν σειρὰν ἐκλεκτῶν μυθιστορημάτων, εἰς ἀγοράσωσιν ἀπὸ τοῦ προσηχοῦς Σαββάτου τριπλᾶ ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ ἀντὶ μόνον λεπτῶν ἀνά τὰς ὁδοὺς πωληθησόμενα.